NOORD-BRABANDER.

Dicere verum Quid prohibet? HORATIUS.

NOMMER 134. 'S BOSCH. DINGSDAG, 16 NOVEMBER 1830.

België.

BRUSSEL 1 *November.*

STAATKUNDIGE GELOOFSBELIJDENIS.

Mijne ambtgenooten in het centraal comité, even als ik verkiesbaar tot het congres, hebben besloten de zending aan te nemen, welke hen voorzeker door de natie zal worden opgedragen; door zulks te verklaren, maken zij zich de gelegenheid ten nutte, die zich zoo eenvoudig voor hen opdoet, om hunne staatkundige geloofsbelijdenis af te leggen.

En al deden zij zulks ook niet, zoo zouden zij echter als leden van het congres elk uur hunne gevoelens en grondbeginsels kunnen openbaren.

Ik voor mij (zij zullen mij zulks vergeven), deel geenszins in hunne wijze van zien hieromtrent.

Ik acht het van mijnen pligt geenen post te aanvaarden, en ten einde toe te verblijven in dien, waarin de omstandigheden mij hebben geplaatst; ten einde toe, dat is te zeggen, tot dat de omstandigheden mij daarin zullen doen vervangen. Ik zal mij dus tot deze enkele zending bepalen.

Maar daardoor van de gelegenheid verstoken, om, hetzij als kandidaat tot het congres, hetzij als lid dier vergadering mijne gevoelens te uiten, omtrent de meest gewigtige, meest wezenlijke belangen van mijn vaderland, ben ik echter aan mijne medeburgers, aan mij zelven verschuldigd, den grond van mijne gevoelens, zonder iets te ontzien en zonder de minste achterhouding opregt en geheel open te leggen.

Ik moet zulks te meer, daar het ontwerp van constitutie, zoodanig als het door de commissie is bekend gemaakt, en dat van het centraal comité, indien hetzelve raadzaam oordeelt er een ander aan het congres aan te bieden, aan de discussien onderworpen zal worden, zonder dat ik op eenige wijze mijn gevoelen zal kunnen uiten omtrent eene acte, van welke de toekomstige vrijheid en welvaart van mijn vaderland zullen afhangen.

Dit is wat ik verstaan heb door de oppositie, van welke ik gesproken heb in mijnen brief van den 19 october, waarbij ik alle mogelijkheid verstootte van aanraking tusschen mij en den prins van Oranje, zelfs vóór dat de brand van Antwerpen hem de geringe kans benomen had, welke hij nog vermeende te hebben om zich tot hoofd der Belgen te doen uitroepen. Dit is, wat ik verstaan heb door een gouvernement of een gezag, hetwelk mij zoude mishagen; in andere bewoordingen, hetwelk voor België schadelijk en noodlottig zoude zijn. Ik heb vermeend regt te hebben, om in dien zin verstaan te worden.

De *Nassau's*, die ik alstoen als burger met al mijne wenschen verstooten heb, verbind ik mij thans uit al mijne magt te zullen verstooten. Evenzeer zal ik verstooten elken vreemden prins, elken vreemdeling, welken men aan het hoofd van den staat zoude willen plaatsen.

Ik heb de innige overtuiging, dat de Belgen, Belgen kunnen blijven, en dat zij daartoe niemand, wie het ook zij, behoeven; en zoo zij dit kunnen is het hun pligt.

Het gemeenebest, onder welke benaming ook, die, bij voorbeeld van *Belgische unie*, is, mijns oordeels, de vorm van gouvernement, die best hun voegt. Eenvoudig, werkzaam, spaarzaam, ontberen zij gaarne den luister der hoven en hunne eigendommen tot in het oneindige verdeeld, hebben de beginsels der volksregering reeds sedert lang nationaal onder hen gemaakt.

Ik heb gezegd, dat de omwenteling, door het volk daargesteld, geheel ten voordeele van het volk moest verkeeren; dit zal geschieden en kan niet anders geschieden, dan wanneer men na hetzelve de benoeming zijner magistraten hergeven te hebben, den grondslag der belastingen in den waren volksgeest bepaald zal hebben, en dat derzelver *wezenlyke* vermindering het onmiddellijk gevolg geworden zal zijn van die der publieke uitgaven.

Doch onder het koningschap is er geene bezuiniging mogelijk.

Derhalve geen koningschap.

Dat is te zeggen geene erfelijkheid.

Het hoofd van den staat zal, indien men zulks volstrektelijk begeert, voor zijn leven worden benoemd; maar hiertoe is het ook noodig, dat zulks volstrektelijk worde begeerd, en dat het onmogelijk zij, om van de heden nog bestaande vooroordeelen eenen tijdelijken voorzitter, voor drie of vijf jaren namelijk, te verkrijgen.

Aan hen, die deze vorm van gouvernement verschrikt en die reeds de legers der vroegere leden van het heilig verbond op België zien aanrukken, om er de constitutionele monarchie te vestigen, zal ik zonder dralen ten antwoord geven: gij hebt reeds genoeg, gij hebt zelfs reeds maar al te veel verrigt, om u al hunne gramschap en al hunnen haat op den hals te halen. Den Koning van Holland, dien zij u hadden opgedrongen, verjaagd te hebben; Holland en België, door hen vereenigd van elkander gescheiden te hebben, ziedaar euveldaden, die zij u nimmer zullen vergeven, en zoo zij dezelve niet straffen, zoo is zulks, omdat hunne staatkunde en de inwendige gesteldheid hunner staten het hun verbieden. Zoo gij nu hierbij nog voegt die, van een gemeenebest daar te stellen, sterk door deszelfs vrijheid, welvaart en nationalen geest, zoo zal dit eene misdaad te meerder wezen, maar die u in het oog der Koningen niet schuldiger zal maken, en die u aan het hoofd der volken zal stellen.

Of wel vestigt u tot een gemeenebest, of wel zoo gij, uit vrees voor de Vorsten, u een schaduwbeeld van een onschendbaar en erfelijk hoofd mogt geven, zoo onderwerpt u tevens uit diezelfde vrees, tot het herstellen van de hollandsche overheersching en van het met bloed bezoedelde stamhuis, hetwelk gij heden tot in deszelfs laatste nageslacht kent, en moet vervallen verklaren.

En onderwerpt u tevens om op nieuw te moeten dienen ten voordeele van een enkel geslacht, hetwelk nimmer magtig zal kunnen zijn, dan door uwe zwakheid, rijk dan door uwe ellende, trotsch dan door uwe dienstbaarheid.

Maar neen, wij kunnen en wij moeten derhalve een verheven voorbeeld aan Europa geven. Hetzelve is ons reeds dat verschuldigd eener volkomene vrijmaking van het vernuft, en van de vaderlandslievende *unie* van alle gevoelens en alle leerstelsels in het belang der vrijheid; dat het ons ook nog dat verschuldigd zij van den triumf eener wijze en duurzame burgerlijke vrijheid, gevestigd op de grondslagen van gelijkheid en spaarzaamheid.

Een zeer goedkoop gouvernement, ziedaar het lot, ons door de gelukkigste omstandigheden voorbereid, laat ons hetzelve niet verstooten. Hetzelve is alleen in staat ons voor altijd te ontheffen van de laagheid en vuigheid der hoven, van de verkwisting der Koningen en de bedorvenheid van het volk, dat is te zeggen van alle ondeugden en alle rampen.

Belgen! onze naburen hebben het oog op ons gevestigd; Frankrijk en Engeland begroeten reeds het gemeenebest, hetwelk zich onder hunne bescherming gaat vestigen. Dat wij ons niet voor Europa en het nageslacht belachelijk maken, door aan deze edele verwachting niet anders te beantwoorden, dan door eene koude en bleeke navolging dier nieuwmodische charters, dier onbeduidende constitutien, welke tot heden niet anders hebben uitgerigt, dan de edelmoedige omwentelingen der volken voor eenen tijd te ontzenuwen en kort daarna nieuwe omwentelingen noodig te doen zijn.

Volk zij oplettend! De houding, welke gij zult aannemen, terwijl uwe gemagtigden zullen beraadslagen over het stelsel, hetwelk u zal moeten besturen, zal er den aard van regelen. Betoont u rustig en sterk, dat de intriganten zich noch op uwe onverschilligheid kunnen beroepen, om aan te toonen, dat het niet moeijelijk is u tot onderwerping te brengen, noch op uwe gewelddadigheden, om te bewijzen, dat het noodig is u in kluisters te klinken. Niet anders begerende dan hetgene regtens is, zult gij zeker zijn van zulks te verwerven; want de regtmatige wil des volks is steeds de hoogste wet: onder de Koningen zijn het de omwentelingen, die denzelven ten uitvoer leggen: in een gemeenebest dempt dezelve den afgrond der omwentelingen.

Eensgezindheid, volharding, nationaliteit, ziedaar onze leus; vrijheid, spaarzaamheid, gelijkheid, ziedaar ons doel; regtvaardigheid, kracht, publieke orde, ziedaar onze middelen om hetzelve te bereiken.

Brussel, den 31 *october* 1830. DE POTTER.

(*Uittreksel uit de Amsterdamsche Courant.*)

Het schijnt dat deze geloofsbelijdenis in de zuidelijke provincien weinig bijval of goedkeuring heeft ontvangen, ten minsten het blijkt niet dat de heer *de Potter* noch zijnen vriend *Tielemans*, in een der Distrikten tot lid van het nationaal congres gekozen is.

Van den 10.

Den 9 dezer was door alle dagbladen afgekondigd het volgende programma:

Dingsdag, 9 november 1830, zal het luiden van alle klokken

der stad Brussel de plegtigheid van den volgenden dag aankondigen.

Woensdag ten half twaalf ure zullen zich de *garde civique* (stads wacht of wacht van stedelingen) en de troepen van het garnizoen, in de *Rue de la Loi*, in bataille deploijeren.

Ten twaalf ure zullen de afgevaardigden tot het congres in de zaal hunner bijeenkomsten zich vereenigen.

Gemagtigden van het comité van binnenlandsche zaken zullen zich ontvangen.

Ten half één uur zullen zij zitting nemen.

Ten zelfde ure zal het *Gouvernement Provisoire* zich van de plaats van deszelfs bijeenkomsten begeven naar het *Palais de la Nation* (gebouw der staten-generaal).

Militaire eer zal aan hetzelve worden bewezen; het zal begeleid worden door de hoofden der verschillende departementen en door de generaals in volle uniform.

Het klokkengelui zal het oogenblik aankondigen van de opening der vergadering.

Zoodra het *Gouvernement Provisoire* zal zijn binnen geleid, zal de aanspraak van opening worden gedaan.

Het congres zal geïnstalleerd worden.

Het *Gouvernement Provisoire* zal zich met de ambtenaren en generaals, die het zullen begeleid hebben, weder terug begeven.

Een salvo van 21 kanonschoten zal de instelling van het congres aankondigen.

De *garde civique* der stad Brussel, zal, voor deze zitting en gedurende den geheelen tijd dat het congres zal duren, eenen post aan het *Palais de la Nation* afzonderen; deze post zal onder de orders van den president of van iemand, door hem te benoemen, worden gesteld.

De tribunes zullen ten elf ure open zijn. — De gereserveerde tribune zal alléén ter beschikking van de afgevaardigden zijn.

De administrateur-generaal van de publieke veiligheid is belast om het ceremonieel te regelen, en er het bestuur van op zich te nemen.

(*get.*) ISID. PLAISANT.

Goedgekeurd door het *Gouvernement Provisoire*,

(*get.*) DE POTTER, ALEX. GENDEBIEN, Comte FELIX DE MERODE, CH. ROGIER.

ter ordonantie

J. VAN DER LINDEN.

(*Buitengewone Arnhemsche Courant.*)

De president die op de plaats zat, waar voorheen de troon stond, geeft het woord aan den heer de *Potter* voor het *gouvernement provisoire*.

«In naam van het volk in België, waarvan wij onze magt «ontleenen is de vergadering van deszelfs afgevaardigden geo«pend.»

Verder geeft hij een verhaal, hoe, in 1815, toen de mogendheden België en Holland zamenvoegden, de grondwet door België niet is aangenomen, maar men van de stelling is uitgegaan dat hij, die zweeg, toestemde, en daardoor alle niet aanwezige leden der vergadering van de notabelen, als voor de grondwet stemmende, heeft in aanmerking genomen; — dat men, ten tweede, die, welke uit eene godsdienstige reden er tegen gestemd hadden, ook als er vóór stemmende heeft aangezien, en, daar de troepen der geallieerden nog op de been waren, alle tegenkantingen met kracht van dezen onderdrukte; — dat, zoo men dezelve nog maar met billijkheid had uitgeoefend, België niet tegen dezelve zoude zijn opgestaan, maar dat deze nietnakoming, het zoo partijdig vergeven van ambten, het mede betalen in de hollandsche schuld, het gedwongen worden tot het aanleeren eener vreemde taal, het regeren met besluiten en kabinets orders, welke al te vaak ten nadele van België zijn geweest, — dit alles eindelijk eene poging heeft doen wagen, om het juk af te werpen onder hetwelk men België als eene kolonie regeerde.— Dat, toen men in België eenige meeningen hieromtrent begon te uiten, men de drukpers onder te strenge wetten heeft gezet; — dat, toen men dit alles door middel van eene der wettigste omwentelingen wilde veranderen en verbeteren, men de Belgen eenen woesten hoop plunderhorden noemde, en er toch uit dit alles een *Gouvernement Provisoire* is opgestaan, dat, zoo niet de zaken voor vast geregeld, ten minste orde en leven in het nieuwe bestuur heeft gebragt; — dat het de belasting op het geslagt heeft vernietigd, de armée georganiseerd, de bastonnade afgeschaft, de jurij ingevoerd, de électies geregeld, volgens den volkszin, de hooge policie afgeschaft, de loterijen, als schadelijk voor de zedelijkheid, verboden; de drukpers vrij verklaard in den ruijmsten zin, en *alle* godsdiensten, zonder onderscheid, gelijk gesteld. — Dat het *Gouvernement Provisoire* de *verzekering heeft gekregen van vyf groote mogendheden, dat er geene tusschenkomst zal plaats hebben, de vestingen zonder voorwaarden zullen worden overgegeven, na ontruimd te zyn.*» — Bij dit laatste gezegde was er eene geweldige beweging in de vergadering.

Hierna ging het *Gouvernement Provisoire* weder uit de zaal en men begon over een reglement te spreken. Dit ging zeer hevig in zijn werk, maar men besliste niets. — President is de heer *Gendebien*, de vader, oud 80 jaren; als de oudste, *doyen d'âge*, heeft hij het præsidium. Er waren 157 leden tegenwoordig; onder deze zag men 9 priesters in hun costuum. (*Id.*)

Nederlanden.

WIJ WILLEM, ENZ.

Op het voorstel der staats commissie, ingesteld bij ons besluit van den 23 october ll., n° 92;

Gelet op ons besluit van den 23 october ll., n° 109, strekkende om ons bestuur, overeenkomstig de grondwet, voortaan te bepalen tot de noordelijke provincien en het groot-hertogdom Luxemburg;

In aanmerking nemende, dat dit ons besluit toelaat om in het bestuur eene aanvankelijke bezuiniging daar te stellen door eene vermindering van het personeel der verschillende departementen van algemeen bestuur en administratie, van den raad van state, van de algemeene rekenkamer, van het collegie van raden en generaalmeesteren der munt en van andere collegien, administratien en ambtenaren in de noordelijke provincien gevestigd;

Overwegende dat bij die vermindering van personeel, voorloopig, allereerst in aanmerking moeten komen, die ambtenaren, geëmploijeerden, en bedienden, welke niet kunnen geacht worden tot de noordelijke provincien en het groot-hertogdom Luxemburg te behooren;

Gelet op art. 9 der grondwet;

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. De leden van voormelde hooge en andere collegien, de hooge en lagere ambtenaren, geëmploijeerden en bedienden, werkzaam bij dezelve of bij of onder alle andere departementen van algemeen bestuur en administratien, zonder eenig onderscheid, in de noordelijke provincien gevestigd, welke tot de zuidelijke provincien behooren, worden tijdelijk ontslagen van de waarneming der werkzaamheden aan hun ambt verbonden; en zulks in afwachting van de beschikkingen, welke er, ten aanzien van het bestuur der zuidelijke provincien, zullen genomen worden.

Art. 2. De bepaling bij het voorgaande artikel gemaakt, zal niet worden toegepast op onze gezantschappen en consulaten buiten 's lands, en almede voor uitzonderingen vatbaar zijn, in zeer enkele gevallen, waar de dienst van het rijk zulks mogt vorderen.

Art. 3. Aan de personen bij art. 1 bedoeld, welke, hangende de beschikkingen ten aanzien van het bestuur der zuidelijke gewesten, in de noordelijke provincien met der woon gevestigd blijven, wordt intusschen het genot verzekerd van de helft der gewone jaarwedde aan hun ambt of bediening verbonden.

Art. 4. Tot de waarneming der vacatures, welke, ten gevolge van het bepaalde bij art. 1 in de ondergeschikte ambten en bedieningen zullen kunnen ontstaan, en niet vatbaar zijn voor opheffing of vereeniging met andere, zullen bij voorkeur in aanmerking komen Noord-Nederlanders, welke genoodzaakt zijn geweest gelijksoortige posten in de zuidelijke provincien te verlaten.

Art. 5. De hoofden en presidenten der alzoo in personeel verminderde departementen van algemeen bestuur, administratien en collegien, zullen zoodanige schikkingen maken, dat de dienst bij dezelve en bij derzelver bureaux geregeld worde waargenomen en verdeeld tusschen de overblijvende leden, ambtenaren en bedienden, in afwachting van zoodanige nadere voorschriften, als wij ons voorbehouden, op de voorstellen der voornoemde staatscommissie, te geven.

Onze ministers en verdere hoofden der departementen van algemeen bestuur, administratien en collegien, zijn belast met de uitvoering dezes, waarvan een afschrift zal worden gezonden aan de staatscommissie, ingesteld bij ons besluit van den 23 oo-tober 1830, n° 92, tot informatie.

Gegeven te 's Gravenhage, den 8 november des jaars 1830, en van onze regering het *zeventiende*.

WILLEM.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van donderdag den 11 November.

De vergadering wordt ten half twaalf ure geopend.

Er zijn behalve den voorzitter, 46 leden tegenwoordig.

De aanteekeningen van het verhandelde in de zitting van dingsdag 2 novemder worden gelezen en goedgekeurd.

Wordt gelezen eene boodschap der eerste kamer, houdende kennisgeving dat zij zich vereenigd heeft met het ontwerp van wet, ter beteugeling der woelingen van kwalijk gezinden. Voor kennisgeving aangenomen.

De voorzitter zegt dat hij, eenige verzoekschriften ontvangen hebbende, zoude moeten overgaan tot het benoemen eener kommissie om deswege verslag te doen, doch dat hem bij de inzage dier stukken gebleken is, dat zij niet voldoen aan de vereischten bepaald bij art. 161 der grondwet, alzoo zij in naam van meerdere personen, of wel in het geheel niet naar behoren geteekend zijn. Hij stelt dus voor deze stukken in geene

verdere aanmerking te nemen, en dezelve ter inzage der leden op het bureau te leggen. De kamer besluit dien overeenkomstig.

De voorzitter zegt, dat hij van een der leden een voorstel ontvangen heeft, en vraagt of dat geëerde lid hetzelve verlangt te ontwikkelen.

De heer *Warin:* ik heb mijn voorstel van eenen brief aan de kamer doen voorafgaan, en acht het onnoodig iets daarbij te voegen, indien de heer griffier daarvan voorlezing zal gelieven te doen.

De griffier leest de navolgende stukken voor:

Edel Mogende Heeren!

De omstandigheden, in welke ons vaderland zich bevindt, vereischen, dat wij ons voornemen doen blijken, ons als een zelfstandig volk, te handhaven. Indien wij ons niet eerbiedwekkend toonen, zullen de naburige mogendheden ons niet eerbiedigen.

Wij waren eertijds de republiek der vereenigde Nederlanden: wij waren later het Vorstendom der vereenigde Nederlanden: wij zijn thans het Koningrijk der vereenigde Nederlanden: wij zijn altoos dat zelfde volk, hetwelk, door huisselijke en publieke deugden, de achting van andere volken wist te winnen en te behouden. Thans wederom doen de trouwe Nederlanders den besten volksgeest blijken. Wij kunnen, naar mijn oordeel, veel bijdragen om dien goeden geest te ondersteunen. Te dien einde strekt het voorstel tot een *Adres aan den Koning*, hetwelk ik U Edel Mogenden hiernevens aanbiede.

De inhoud van mijn voorstel moge zich zelf tot opheldering verstrekken; de omstandigheden, in welken wij verkeeren, zijn een ieder van U Edelmogenden zoowel bekend als mij.

Moge het mij gelukt zijn, in mijn voorstel, de gevoelens van u edelmogenden te brengen, en wel met die bescheidenheid, die altijd de heerschende toon in deze vergadering geweest is.

's Gravenhage den 8 noverber 1830.

A. Warin.

Voorstel tot een adres aan den Koning.

Sire!

De bedenkelijke toestand, waarin zich het getrouwe volk, hetwelk wij vertegenwoordigen, bij voortduring bevindt, spoort ons aan, andermaal tot Uwe Majesteit eerbiedig te naderen.

Bij den aanvang dezer eerste zitting van de staten-generaal der aan den Koning en grondwet getrouw gebleven Nederlanders, hebben wij al onze aandacht gevestigd op de toekomst, welke door het gansche volk, niet zonder angstvalligheid, wordt tegemoet gezien.

Nogtans, Sire! zijn de lessen der ondervinding voor ons niet verloren, en zij werken levendig op onze overtuiging, nu tot behoud van ons vaderland eene ongewone inspanning van krachten vereischt wordt: tot behoud van dat vaderland, hetwelk onder de aanvoering van den eersten *Willem* van Oranje, en van deszelfs heldhaftige zonen, zich heeft vrijgevochten, hetwelk in 1813 zijne onafhankelijkheid herwonnen, en den troon van Uwe Majesteit in het midden van eene dankbare natie gesticht heeft; welk vaderland echter, ongevraagd, in het vermeend belang van Europa, met België vereenigd, dikwijls is miskend, veel heeft geleden, en thans tot behoud van zijne zelfstandigheid op nieuw de wapenen opvat, terwijl niet meer te denken is aan eene hereeniging, nu een wederzijdsche afkeer zulke diepe wortelen heeft geschoten, dat zelfs de goede nabuurschap niet dan met veel moeite zal kunnen hersteld worden.

Dikwijls heeft verschil van begrippen tusschen de twee groote afdeelingen van het rijk, in den boezem van onze vergadering zelve, het gemeen overleg tusschen den Koning en de staten-generaal verlamd: dit zal voortaan niet meer kunnen plaats hebben; wij durven derhalve nu, al wat tot behoud van het lieve vaderland kan verstrekken, met het volste vertrouwen aan de overweging van Uwe Majesteit aanbieden.

Wij zien Uwe Majesteit onvermoeid werkzaam aan het hoofd van alle de departementen van het algemeen bestuur, terwijl geen menschelijk vermogen in staat is, alles wat tot zoo uitgebreide zaken behoort, in de vereischte bijzonderheden genoegzaam na te gaan. Hiervan moet het natuurlijk gevolg wezen, dat degenen, die onder Uwe Majesteit werken, ieder in zijn departement, eenen zeer aanmerkelijken invloed op de maatregelen van regering uitoefenen.

Even eens is het met alle de dienaren van Uwe Majesteit in de min of meer ondergeschikte betrekkingen gelegen.

Intusschen, Sire! zien wij niemand verantwoordelijk gesteld voor de nadeelige gevolgen van onberaden daden: en het schijnt, dat ieder mindere ambtenaar zich niet verantwoordelijk rekent voor het gedrag, hetwelk hem door eenen hoogeren wordt voorgeschreven, ofschoon zijne gehoorzaamheid zich niet verder behoort uit te strekken, dan tot die bevelen, welke elk ambtenaar is bevoegd te geven.

Van hier, dat in alle de takken van het bestuur een schijn van willekeurigheid is ingeslopen, die strijdig is met den geest van het nederlandsche volk; van hier, dat het gezag van Uwe Majesteit tot dekmantel kan dienen voor elk misbruik van magt, voor elken misslag in burgerlijke, in staatkundige, ja zelfs in militaire aangelegenheden. En hieruit volgt onvermijdelijk, dat Uwe Majesteit zelve als verantwoordelijk wordt aangemerkt voor al wat in haren naam verkeerdelijk geschiedt.

Hierdoor, Sire! wordt het vertrouwen op het beleid der hooge regering in gevaar gebragt, hetwelk toch bij merkelijke tegenspoeden zoo onontbeerlijk is.

Om alle deze redenen verzoeken wij Uwe Majesteit, met den eerbiedigsten ernst, dat het hoogstdenzelven behagen moge, aan hare getrouwe onderdanen de grootste weldaad te schenken, welke hoogstdezelve hun, in deze kommervolle omstandigheden, verleenen kan, namelijk, een verantwoordelijk ministerie.

Het is in het onafscheidelijk belang van Koning en vaderland, dat wij Uwe Majesteit verzoeken, zich wel te willen omgeven met een ministerie, geheel bestaande uit mannen, die het vertrouwen van Uwe Majesteit en van de natie bezitten, die onder de leiding van Uwe Majesteit, de groote belangen des vaderlands uit één en hetzelfde oogpunt beschouwen en eenstemmig behandelen; die niet schroomen zoo wel gezamenlijk, als elk in het bijzonder, de verantwoordelijkheid van alle daden van regering op zich te nemen, en zich daartoe door de onderteekening van alle akten en besluiten, elk in zijn departement, stellig verbinden.

Zulk een ministerie, Sire! zal de noodzakelijkheid gevoelen om alle de ondergeschikte ambtenaren insgelijks verantwoordelijk te houden voor hetgeen elk hunner aangaat; wijders, om aan den staat en het beheer der geldmiddelen die publiciteit te geven, zonder dewelke het algemeen vertrouwen niet kan bestaan: en eindelijk, om zich, dáár waar de medewerking der staten-generaal grondwettig gevorderd wordt, steeds in onmiddellijke aanraking met deze vertegenwoordigers des volks te stellen, tot bevordering van dat gemeen overleg, waaruit de regering van Uwe Majesteit haren meesten klem kan ontleenen.

Deze verantwoordelijkheid, ofschoon bij onze grondwet niet uitdrukkelijk genoemd, strookt evenwel met hare voorschriften, zij kan dus, in afwachting van nieuwe grondwettige bepalingen, terstond door Uwe Majesteit worden erkend en ingevoerd, en wij houden ons overtuigd, Sire! dat de heilzame invloed daarvan, op het toekomstig lot van ons vaderland, zich al spoedig zal ontwikkelen.

De kamer besluit deze stukken te doen drukken en rondddeelen

Wordt gelezen een brief van den Heer *Repelaer van Molenaarsgraaf*, kennis gevende dat hij de zittingen der kamer niet kan bijwonen, vermits hij, door zijne betrekking tot de dordrechtsche schutterij, te Gorinchem wordt terug gehouden,

Wordt gelezen het verslag der centrale afdeeling over het ontwerp van wet betrekkelijk den omslag der grondbelasting voor 1831.

Dit verslag zal worden gedrukt en rondgedeeld, zullende de beraadslagingen over voormeld ontwerp plaats hebben op zaturdag 13 november.

Nog wordt gelezen het verslag der centrale afdeeling over het ontwerp van wet, houdende voorloopige bepalingen omtrent de begrooting 1831, — welk verslag aldus luidt;

Vier afdeelingen hebben de hierop bekomene antwoorden voor kennisgeving aangenomen, waarvan eene zonder ten eenemaal daarmede genoegen te nemen en onder betuiging van haar verlangen, dat de begrootings-wetten ter vervanging van het voorloopig bestuur bepaald zullen worden voorgedragen in de eerste zes maanden van 1831.

Eveneens kunnen drie leden van eene andere dier afdeelingen geen genoegen met de antwoorden nemen, en meenen dat bij de wet een stellig tijdperk behoorde bepaald te worden, kunnende hetzelve des noods later worden verlengd.

Twee afdeelingen hebben met de antwoorden genoegen genomen, vindende daarbij eene derzelve dat aan hare aanmerkingen door de regering is voldaan.

Eene afdeeling eindelijk neemt, in afwachting van eene nadere regeling der begrooting 1831, insgelijks genoegen met op hare aanmerkingen gegevene algemeene opheldering en de antwoorden overigens voor kennengeving aan.

Ook dit stuk zal worden gedrukt en rondgedeeld, en zijn de beraadslagingen over de gezegde ontwerpen mede bepaald op zaturdag 13 november.

Daarna wordt de vergadering gescheiden tot zaturdag des morgens ten 10 ure.

Zitting van zaturdag den 13.

Bij de tweede kamer der staten-generaal zijn heden de wetten op de grondbelasting voor 1831, met eene groote meerderheid, aangenomen, en is er rapport uitgebragt omtrent den inkoop en aflossing door het sijndikaat te bewerkstelligen, welke dingsdag zal bediscussieerd worden. Voorts is door den heer *van Alphen* een voorstel ontwikkeld, om bij een adres aan den Koning te verzoeken eene plegtige verklaring, omtrent de scheiding tusschen Noord- en Zuid, en om de onafhankelijkheid van de van ouds vereenigde gewesten zonder vreemde hulp te handhaven.

Dit voorstel was onderteekend door de heeren *d'Ascury, van*

Alphen, van *Nus* en *Luzao*, en is naar de afdeelingen verzonden.

De vergadering is tot dingsdag geadjourneerd.

Wij zijn van hooger hand verzocht, en, voor zoo veel noodig, gelast het navolgende berigt te plaatsen:

ZUNDERT, 13 *November*.

Gisteren, omstreeks een uur na den middag, kwamen alhier eenige belgische manschappen aan, ten getalle van vijftig, onder het bevel van zekeren *Tassier Piette*, zich noemende kapitein van het brusselsche vrijcorps, en, zonder gehoor te geven aan de protestatien van den burgemeester, die hun te kennen gaf, dat zij op het hollandsche grondgebied waren, staken zij de drie-leurige brabandsche vlag aan den dorpstoren uit, waarna zij met eene patrouille der voorposten, te Rijsbergen gestationneerd, handgemeen zijn geworden, zonder dat dit evenwel eenig gevolg heeft gehad.

Des avonds ten half negen ure van dienzelfden dag vervoegde zich bij den burgemeester van Zundert een belgisch officier, zich noemende kapitein *Villanie*, en zich kwalificerende aide de camp van den generaal en chef der belgische troepen, welke verklaarde, dat het buiten zijne kennis was geschied, dat die troepen op het hollandsch grondgebied waren getrokken, en dat hij in last had dezelven dadelijk terug te doen trekken en de vlag van den toren weg te nemen, hetgene dan ook daadwerkelijk plaats had; waarna hij de gemeente heeft verlaten na aan den burgemeester afgegeven te hebben eene in de fransche taal geschrevene verklaring, waarvan den inhoud, getrouwelijk vertaald, aldus luidt:

«Ik ondergeteekende verklare, dat het bij vergissing is, dat »de belgische troepen de brabandsche vlag van den toren der »gemeente Zundert hebben uitgestoken; maar dat de opperbe»velhebber, zoodra hij daarvan berigt heeft bekomen, zijnen »aide-de-camp, de kapitein *Villanie*, des avonds ten acht en een »half uur derwaarts heeft gezonden, met last, om de troepen »van daar te doen terugkeeren en de vlag van den toren weg »te nemen.»

Zundert, den 12 november 1830.

(*Geteekend*) C. VILLANIE.

's HERTOGENBOSCH, 15 *November*.

Het ontwerp van wet nopens de geldleening en schatkistbiljetten vindt meer tegenstand in de afdeelingen, dan men aanvankelijk wel verwacht had; de aanmerkingen der statengeneraal, ter beantwoording aan den minister van financien opgezonden, schijnen zijne excellentie ernstig bezig te houden.

— Het congres is te Londen aangevangen; onze ambassadeur ligt aan de jicht en was daarom bij de eerste zitting niet tegenwoordig. De *Arnhemsche Courant* schijnt hierover niet zeer tevreden te zijn, want men leest in haar laatste nommer van zaturdag, den 13 dezer, het navolgende: «*Les absens ont tort*, zeide *Napoleon*. Wij moesten het hem nazeggen en den heer *Falck* voor het minst een' staatsman toevoegen, die hem in de tegenwoordige omstandigheden kon bijstaan en vervangen voor zoo veel des noods.» — Volgens datzelfde dagblad zou lord *Castlereagh* namens het engelsch ministerie met het provisioneel gouvernement in onderhandeling getreden zijn; men kent de voorwaarden niet.

— Het provisioneel bestuur van België heeft een nieuw comité van oorlog benoemd, bestaande uit den generaal-majoor *Nypels*, den divisie-generaal *Goethals*, den kolonel *Brixhe*, den luitenant-kolonel *de Ghistelles* en den gewezen agent van het departement van oorlog *de Bassompierre*, welke laatste reeds vroeger tot directeur-generaal der administratie van het leger benoemd was.

Het provisioneel bestuur heeft besloten, dat de jenever en geestrijke dranken, uit Holland verzonden, bij den invoer in België provicioneel onderworpen zullen worden aan de thans bestaande regten op vreemde sterke dranken.

— Tot leden voor het nationaal congres te Brussel zijn verkoren

De heeren *Kockaert*, markies *de Trasignies*, graaf *d'Aerschot*, graaf *Jos. d'Hoogvorst*, *Cornet de Grez*, *Huysmans d'Annecroix*, *Barthélémy*, *Felix de Merode*, *A. van de Weyer*, *Barbancon*, *Gendebien*, *de Munck*, graaf *de Celles* en *de Viron*, de zoon.

Te Aalst, de heeren *van Crombrugghe*, baron *de Meir*, *E. de Smit*, *Fransman*, *Delwaarde* en *L. van der Looy*.

Te Gent, de heeren *de Ryckere*, gouverneur, *Surmond de Volsberghe*, *A. Helias d'Huddighem*, markies *de Rodes*, *van Innes*, *l'Abbé de Smet*, baron *C. Coppens*, *Vergouwen*, *Goedhals*, *de la Haye*, *Speelman Roman* en *Warnaar*.

Te Brugge, de heeren *Coppieters*, *Stockhoven*, *l'Abbé de Foere*, baron *Pelichy van Heurne*, *Felix de Meulenaere* en *Jullien*.

Te Luxemburg, de heeren *Thorn*, *Metz* en *Finant*.

Te Arlon, de heeren *Finant* en *Nothomb*.

Te Diekerck, de heeren *Wartelet* en *Semont*.

Te Grevemacher, de heeren *Nothomb* en *Dams*.

— Gister en eergisteren avond is, een gedeelte der friesche schutterij, te zamen 600 man, in de beste orde alhier aangekomen en voor twee en drie dagen bijde ingezetenen geinkwartierd, om daarna te worden gekazerneerd.

— Volgens eene eerste begrooting der goederen, die in het entrepôt te Antwerpen verbrand zijn, bedraagt de waarde daarvan zeven millioen negen maal honderd vijf duizend drie honderd en veertig guldens, en bevonden zich daaronder 15,000 kisten suiker, 50,000 balen koffij, 4000 balen peper, 100 kisten en 50 ceroenen indigo, 1000 kisten kaneel 1000 kisten thee en 300 vaten tabak.

— Men meld uit Amsterdam, den 10 dezer: de heeren agenten der nederlandsche handelmaatschappij hier ter stede hebben bekend gemaakt, dat de loopende geruchten, welke de schade aan de nederlandsche handelmaatschappij te Antwerpen, bij gelegenheid van het beschieten dier stad toegebragt, op eenige millioenen begrooten, zoo verre zijn van der waarheid conform te wezen, dat er slechts eene schade van *f* 30,000 à *f* 40,000 geleden is op goederen, die in het entrepôt opgeslagen waren: terwijl de koffij, welke in een ander gedeelte der stad gelegen was, hoegenaamd geene schade gehad heeft.

— Eenige ingezetenen van Maaseik hebben zich den 6 dezer, vergezeld van een twee honderdtal gewapende Belgen, aan de Zuid-Willems-Vaart, boven Neeroeteren, vertoond, welker dijken onlangs weder genoegzaam door de regering hersteld waren; zij hebben aldaar de werklieden gedwongen, om hunnen arbeid te staken en zelfs weder te vernielen, zoo dat de Zuid-Willems-Vaart van de grenzen van Noord-Braband af tot Maastricht, op nieuw niet bevaarbaar is.

— Laastleden vrijdag heeft eene patrouille van vijf kurassiers en één marechausée, welke te Eindhoven gestationneerd zijn, hare gewone ronde naar de gemeente Bladel gedaan; bij het naderen dier gemeente werden dezelve onverwachts met geweerschoten door de Brabanders overvallen, die zich in eene schuur verborgen hielden; met dat gevolg, dat een der kurassiers in deszelfs arm een schot heeft bekomen.

— Wij vernemen, dat de stad Venlo en het fort Liefkenshoek door onze troepen ontruimd zijn.

— Volgens de *Times* heeft het congres de heeren *Cartwircht*, eersten secretaris van den Engelschen en *Berson*, eersten secretaris van den franschen zaakgemagtigden naar België gezonden, ten einde alle vijandelijkheden te doen staken als eenen eersten stap tot het herstel der rust in die gewesten; en volgens nadere tijdingen zou derzelver zending zeer vreedzaam zijn. Men verzekert, dat zij eenen stilstand van wapenen komen voorstellen, waarbij bepaald zou worden, dat de hollandsche troepen Antwerpen en Maastricht en, die gedeeltens, die zij nog in de zuidelijke provincien bezetten, zouden ontruimen, onder voorwaarden, dat de belgische troepen ook met hunne vijandelijke invallen in de provincie Noord-Braband zouden ophouden en het hollandsch grondgebied eerbiedigen, zoo als hetzelve voor het jaar 1814 was zamen gesteld.

LETTERKUNDIGE AANKONDIGING.

*** Bij *A. P. VAN LANGENHUYSEN*, is van de pers gekomen: »DE SCHEIDING VAN HOLLAND EN BELGIE,» waarvan hij verlof heeft bekomen om als Schrijver te noemen, den heer GYSBERT KAREL Grave VAN HOGENDORP.

Zoo als uit dit Berigt, mede voor het werkje geplaatst, blijkt, is hetzelve uit de pen gevloeid van dien grijzen Staatsman, aan wien de herstelling onzer onafhankelijkheid zoo veel te danken heeft. —

Het zal overbodig zijn hier iets meer bij te voegen tot aanbeveling van dit, in deze omstandigheden, allerbelangrijkst geschrift, dat oorspronkelijk in het Fransch is gesteld, om meer algemeen te kunnen worden gelezen. —

BEKENDMAKING.

*** TE HUUR

om terstond te aanvaarden, een moderne HUIS, TUIN en ERVE, voorzien van verscheidene beneden en boven KAMERS, staande en gelegen binnen deze stad; — te bevragen bij de drukkers en uitgevers van dit dagblad.

Te 's BOSCH, bij de GEBROEDERS LANGENHUYSEN, Drukkers en Uitgevers, Apostelstraat, H, n° 20.